

**ATEŞTEN
ATLAMAK**

**FATMA NUR
KAPTANOĞLU**

FATMA NUR KAPTANOĞLU

ATEŞTEN
ATLAMAK

Can aędaş

Ateşten Atlamak, Fatma Nur Kaptanoğlu

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Haziran 2021, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzelti: Burçin Gönül

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Bilal Sarıteke / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-5133-2

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750751332

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

FATMA NUR KAPTANOĞLU

ATEŞTEN
ATLAMAK

ÖYKÜ

♥can

FATMA NUR KAPTANOĞLU, 1993'te Marmaris'te doğdu. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Bahçeşehir Üniversitesi'nde Kısa Film Yönetmenliği eğitimi aldı. Birçok dergide yazarlık ve editörlük yaptı. 2017'de *Kaplumbağaların Ölümü*, 2019'da *Homologlar Evi* isimli öykü kitaplarını yayımladı. *Ateşten Atlamak* yazarın üçüncü öykü kitabıdır.

Üç yıldır bitmeyen kışa.

Her ateş şiddetine göre bir uzaklık gerektirir.

Yaklaşmadan anlayamıyorsun.

Ateşten Atlamak

Üşümekten Korkmak

Ayaklarımı denize sokmuş taş topluyorum, annem duayla toplamamı söylüyor, arkamda. Ben, şarkı mırıldanıyorum, içimden. Umutlu bir şarkı. Utanmasam dışımdan söyleyeceğim. Annemden değil, insanlardan utanıyorum. Annem dua yerine şarkıyı seçtiğim için asla kızmaz.

Sular henüz ısınmamış, ayaklarım suyun içinde biraz daha kalırsa regl dönemim çok sancılı geçer. Yanımda yaşlı bir kadın var. Boyu benden oldukça kısa. Saçları incecik, sarışınlığı ile yaşlılığı birbirine karışmış, tel tel omuzlarına dökülüyor. Saç diplerini göremiyorum. Şapkası alnını sıkıştırıyor. Altmış yaşında var mıdır? Anneannemden daha zayıf, babaannemden daha genç. Gördüğüm her yaşlıyı tanıdığım yaşlılarla karşılaştırmak gibi tuhaf bir huyum var. Evet, bu kadın bizimkilerden daha dinç. Bu dinçliği neye borçlu acaba? Uzun yürüyüşlere mi yoksa düzenli yapılan egzersizlere mi? Pantolonunun paçalarını dizlerinde toparlamış, gülümseyerek taşları seçiyor. O bile üşümekten korkmuyorsa benim korkmam anlamsız. Babaannem üşümekten korkardı. Anneannem ile bu konuları hiç konuşmazdık.

Pantolonumun sağ paçası hafifçe çözülüyor, suyun içinde kaldı bile, daha fazla ıslanmaması için hızlıca çekiştiriyorum, elimi kaldırdığımda damlalar kolumdan

aşığı küçülerek akıyor. Hafif bir ürperti tuzlu suyun yıkıcılığıyla karışıyor, içimde bir kalabalık ayaklanıyor su damlasıyla bir, o an sahilden geçen bir grup gence takılıyor gözüm, çoğu çocuk yaşta, ellerinde kocaman pamuk şekerleri, kimilerinde dondurma. Onlar için yaz gelmiş bile, oysa havaların ısınmasına daha var. İçimdeki kalabalığın adımlarıyla gençlerin heyecanı birleşiyor, yüksek konuşmalarla, tam önümüzde, içlerinden biri bana seslenip el sallıyor coşkuyla.

Üzerime alınmak için gözlerimi kısarak bakıyorum, haftanın üç günü birlikte şehre yolculuk yaptığımız Defne bu. Defne, hafta arası her gün, kazandığı lisede eğitim alabilmek için bir saatten fazla yol gidip şehre iniyor. Ben de haftanın üç günü üniversitedeki öğrencilere ders vermek için bu yolculukta ona katılıyorum. Heyecanlarına karşılık veremesem de onlara el sallıyorum. Bütün kalabalık havaya öpücükler göndererek selamlıyor ve yanaklarıma yerleşen sıcaklık, havanın kararmaya yüz tuttuğu bir akşamüzeri saatinde iyi ki ele vermiyor beni.

Yüzümüzdeki Renklerin Binlerce Nedeni

Sonya ile utanma konusunda uzun uzun konuşmuştuk. O, bunun hiç de kötü bir özellik olmadığını düşünüyor. “Utanmak,” diyor telefonda “artık insanlarda neredeyse hiç görmediğimiz bir şey, bunu hissedebildiğin için şanslısın.” Karşımdaymış gibi omuzlarımı silkerek yanıt veriyorum ona, “Bana kalırsa övünülecek bir tarafı yok” diye ekliyorum, “sadece fizyolojik ve kontrolsüz bir sonuç utanmak.”

“Ne kadar mantıklı düşünmeye çalışsan da,” diye devam ediyor, “duygularını da görmezden gelmiyorsun, bu çok belli.” Oturduğum sandalyede rahatsızca doğruluyorum, bu kadar şeffaf olmak beni geriyor, kaşımın üzerinde giderek belirginleşen ince bir damar, rengini griden yeşile bırakıyor. “Ama” diyor Sonya, “yüzümüzdeki renklerin binlerce nedeni var ve sen en insani olanına sahipsin.”

Baz istasyonlarını aşan bir heyecan koşup oturuyor içime. Alnımdaki damardan bir iz kalmamış, parmak uçlarım uyuşuyor. Heyecanlandığımı hissediyor Sonya ve adeta kıkırdarak, “Eminim,” diyor, “yanakların yine pespembe olmuştur.”

Hiçbir şey söyleyemiyorum. Gülümsediğimin farkında mı acaba? Farkında olacak ki, “Seni görmeye geleceğim,” diyor. “Artık yüz yüze tanışma zamanı geldi.”

Kalbimin atışını benim dışımda biri duyuyor mu diye etrafa bakıyorum. Elimin serinliği yüzümün sıcaklığında hafifliyor, gülümsemem kilometreleri geçiyor, kilometreler içimde bir sayaç, dönüp duruyor.

Sıra üçüncü ve son atlayışında. Derin bir nefes alıp ilk adımımı atıyorum ateşe doğru. Bu kez biraz daha yükseğe zıplıyorum, ateşin değip geçen sıcaklığı siyah pantolonumun bileklerimi açıkta bırakan kısınlığından sızıyor vücuduma...

Ateşten Atlamak iki uzun öyküden oluşuyor. Bu iki öykü, küçük yerlere sığmayan hayatlar, elden kaçan, denetlenemez duygular, sıkışmışlık hissi, insanın korkularına karşın engel olamadığı kendini aşma dürtüsü hatta taşma hali gibi ortak temalara sahip. İkisinde de başkarakterler zorlu bir sınav vermek zorunda kalıyor; gerek yakın çevreleri ve toplum gerekse kendi kaygılarıyla gelen sınırlar karşısında tavır almaya itiliyorlar. Kitaba adını veren "Ateşten Atlamak" adlı öykünün anlatıcısı biricik sırrını artık içinde taşıyamazken, "Daha Uygun Bir Kader" in başkarakteri kendi yıkıcı duyguları ve ardından gelen pişmanlıkla yüzleşiyor.

Fatma Nur Kaptanoğlu, *Ateşten Atlamak*'ta bu hayatta hepimizin er ya da geç vermesi gereken sınavlara, geçmemiz gereken sınırlara ve geleceğe yol alırken ardımızda bıraktıklarımıza odaklanıyor.

#pişmanlık #yasakaşk #sır #annekızilişkisi #sıkışmışlık #kasaba #aşmak
#tehlike #risk #boşluęaatlamak

